

сися на миръ по предложеніе-то на уплашени-тъ Гърцы. Симеонъ зе отъ тѣхъ много злато и сребро и ся оттегли въ едно мѣсто, което ся наричаше Седмо поле, и на другій день проводи двамата си сынове въ Цариградъ, да ся разговорятъ съ императора и да свържътъ миръ, гдѣ ги приехъ съ голѣмъ честь, но условія-та на мира бѣхъ много тѣжки за Гърцы-тъ, за туй не ги приехъ. Симеонъ ся върна въ земь-тъ си на зимъ, и пролѣтъ-тъ въ 914 г. пакъ тръгна за Едрене, когото наскоро превзе. Тога Гърцы-тъ заключихъ миръ съ Печенеги-тъ и Сарацины-тъ, и три-тъ силы нападнахъ по сухо и водъ на Българіѣ. Симеонъ посрѣшна свои-тъ неприятели при Ахіело и ся удари, дѣ Гърцы-тъ претърпѣхъ голѣмо поражение, а Печенеги-тъ ся принудихъ да ся върнатъ назадъ. Българи-тъ гонихъ расплѣны-тъ Гърцы до Цариградъ, и тога ся върнахъ въ Българіѣ съ голѣмо тържество.

На другъ-тъ годонъ Симеонъ събра много войскъ, коѣ-то испрати съ двама-та си воеводы Хакана и Милица, да преземътъ Цариградъ, а той отиде та превзе Едрене въ 923 г., и отъ тамъ отиди на Цариградъ и го обсади отъ сухо. Тога Симеонова-та войска на сѣкадѣ опустошаваше гръцки-тъ земли и Цариградскъ-тъ околность. Императоръ-тъ кжту не ся наемваше да ся бие со Симеона, прати патриарха Никола съ нѣколко голѣмцы, да молятъ Симеона за миръ, а по сички гръцки църкви моляхъ Бога денонощно, да умилостиви Симеона. Симеонъ склони ся за миръ и пожела да ся види лично съ Императора. Кжту доди часъ-тъ, явихъся